

Herleef de Natuurreligie

VOOR ECLECTISCHE NATUURRELIGIE BEOEFENAARS

Foto van Jolanda - natuurreligie/ Noorwegen

Geheim van de appelboom

Het pentagram

Als we een appel dwars doorsnijden zien we in het klokhuis een vijfpuntige ster. Deze pentagram staat in de oosterse filosofieën voor de vijf elementen (water, hout, vuur, aarde en metaal) en werd in de oude religies gezien als een symbool voor de godin. De oude Babylonische astrologen merkten op dat de planeet Venus het pentagram als baan volgt aan de sterrenhemel. Het pentagram heeft de ultieme verhoudingen van de gulden snede in zich, zeg maar: de formule voor harmonie en schoonheid. Ook staan deze vijf punten voor vijf levensfasen die een vrouw doorloopt:

1. geboren worden (start kinderfase)
2. menstruatie (initieert de meisjestijd en de rijping)
3. paring (initieert het vrouw-zijn en de bindingskracht)
4. geboorte geven (initieert het moederschap)
5. menopauze (initieert wijsheid en verantwoordelijkheid)

Symbool van vruchtbaarheid

Bij de Kelten was de appel heilig. Van alle bomen die in het bos van Avalon (eiland van de appels) groeiden, was de appelboom de meest edele, want hij was boom van de onsterfelijkheid. Germaanse en Keltische volkeren beschouwden de appel als symbool van vruchtbaarheid, liefde en onsterfelijkheid. Het overhandigen of toewerpen van een appel was een liefdesverklaring. Bij trouwerijen had de appel bij veel culturen de functie van vruchtbaarheidssymbool. De rijkdom aan pitten gaf informatie over de vruchtbaarheid van het stel. In het oude Griekenland moest een bruidspaar, volgens de wet van Solon, bij het sluiten van het huwelijk appels of kweeappels eten om hun vruchtbaarheid te stimuleren. In Zwitserland kenden ze het gebruik om de toekomst van de bruid te voorspellen door de schillen van de appel op de grond te gooien.

In de christelijke symboliek werd de appel vaak in verband gebracht met de Maagd Maria, overgenomen van de matriarchalische moederreligies. Maar gauw kreeg de appel een negatieve betekenis als symbool van zonde en verleiding omdat de patriarchalische kerkvorsten het zo wilden. De witte godin van de oude religies veranderde in de onbetrouwbare, naïeve, verleidelijke Eva, die het waagde, Gods gebod te breken en van de Boom van Goed en Kwaad te eten. Van hieruit werd het Latijnse gezegde 'malum e malo' afgeleid wat betekent: 'het kwaad kwam van de appel of de appel die door Eva geplukt werd bracht ons allen ellende.'

Twistappel

In een Griekse mythe wordt de appel tot een voorwerp van twist als Eris, de godin van de tweedracht, een gouden appel, met het opschrift 'voor de mooiste', omhoog gooit tijdens een huwelijksfeest. Hera, Athena en Aphrodite eisen de appel op en vragen uiteindelijk een sterveling, (Paris zoon van de Trojaanse koning Priamos) te oordelen over de schoonheid van de godinnen. Hera tracht hem om te kopen met rijkdom en macht, Athena met oneindige wijsheid en Aphrodite belooft hem de mooiste vrouw op aarde. Daarop verklaart Paris Aphrodite tot de mooiste godin van het drietal en ontvangt de gouden appel, die sindsdien haar vaste attriboot is.

Sinds mensenheugenis heeft de appel een vaste plaats in de mythologie van de mensheid. Meestal was hij gewijd aan de godinnen van liefde, erotiek, vruchtbaarheid en onsterfelijkheid. De Griekse Hesperiden, dochters van de nacht, woonden in een tuin, waar de gouden appels van de zon groeiden. Deze tuin werd bewaakt door een honderdhoofdige draak.

Volgens een Griekse sage moest de held Herakles twaalf moeilijke taken volbrengen. Eén daarvan hield in dat hij uit de tuin van de Hesperiden drie gouden appels moest stelen. Onderweg ontmoet hij Atlas, de hemeldrager. Hij neemt van hem de last van het hemelgewelf over. Als tegenprestatie moet Atlas de appels te pakken krijgen. Dit lukt nadat Herakles de draak met

zijn pijlen gedood heeft. Maar Atlas wil liever met de appels er van doorgaan dan de last van de hemel weer op zich te nemen. Door een list lukt het Herakles de appels te bemachtigen. Wanneer in de Griekse sage over appels gesproken wordt, zijn meestal kwee- of granaatappels bedoeld. Het toewerpen van een appel was altijd een teken van genegenheid.

De appel hoorde bij **Aphrodite**, de Griekse godin van de liefde, maar ook bij **Demeter**, godin van de vruchtbaarheid, bij **Venus**, de Romeinse godin van liefde en zinnelijkheid, bij **Hathor**, de Egyptische godin van de liefde, bij **Iduna**, godin van de liefde bij de noordische volkeren. **Dionysos**, god van de wijn, die de appel geschapen had, en schonk hem aan Aphrodite.

De toverkracht van de appelboom

Het gebruik van de appelboom als levens en geboortebom is eeuwenoud. De appelboom werd bij de geboorte van een kind geplant. Verpieterde de boom, dan moest men met de vroege dood van het kind rekening houden, groeide hij voorspoedig, dan voorspelde dit een lang leven. Welzijn en leed zijn nauw met de appelboom verbonden. De ziel van de mens werd met de ziel van de boom geïdentificeerd.

Bij trouwerijen had de appel bij vele volkeren de functie van vruchtbaarheidssymbool. De rijkdom aan pitten gaf informatie over de vruchtbaarheid van het stel.

In het oude Griekenland moest een bruidspaar, volgens de wet van Solon, bij het sluiten van het huwelijk appels of kweeappels eten om hun vruchtbaarheid te stimuleren.

In Zwitserland schilden de begeleiders van de bruid een appel en vormden van de schil figuren. Hieruit werd de toekomst van het bruidspaar voorspeld.

Men zag de boom vaak als **orakelboom**. Wanneer men bij het doorsnijden van de appel de pitten beschadigde, beschadigde men daarmee ook zijn eigen leven. At men met kerst een appel voor de kerstmis, zou men zweren oplopen. At men voor het laatste oliesel een appel, was men voor eeuwig verdoemd. Appelbomen werden ook vaak met heksen en monsters in verband gebracht.

Op vrijdagnacht dansen heksen onder de **heksenboom**.

De nachtmerrie verscheen in de gestalte van een appel, en de ingang van het hol van de onsterfelijke ligt onder een appelboom.

Vrucht van de liefde

De appel werd altijd al in verband gebracht met de vrouwelijke boezem. Dat was al bij de oude Grieken zo. Volgens een sage zou **Phryge**, om een veroordeling te ontgaan, in de gerechtszaal haar boezem ontbloot hebben. Dit liet de rechters niet koud. Zij waren betoverd van de schoonheid van de twee 'stralende appels.' Zij veroordeelden haar niet.

Het overhandigen van een appel was een teken van liefde. Het samen een appel eten was een teken van verbondenheid.

Ook in de Keltische horoscoop is de appel symbool van de liefde. Iemand die tussen 23 december en 1 januari geboren was, zou die volgende karaktereigenschappen bezitten: de appelboom is niet echt sterk, maar bezit gratie en charme, sterke persoonlijke uitstraling tot op hoge leeftijd. Haar/zijn hele leven lang is zij/hij empathisch, soms gelukkig, soms ongelukkig verliefd, en altijd bereid tot flirten of een liefdesavontuur. Zij/hij vindt een partner die bij haar/hem past. Dan zal zij/hij rust in de liefde vinden en niet meer vreemd gaan. De appelmens kan niet goed voor zich zelf opkomen en kan daardoor door anderen misbruikt worden. Zij/hij is geschikt als wetenschapper en zal onder gunstige omstandigheden in dit beroep veel bereiken. Zij/hij leeft graag in het hier-en-nu en denkt niet graag aan de toekomst. Vaak is zij/hij een beetje verstrooid en zorgeloos.

Bron: de stem der bomen

